

Sa pagdumdum sa ika-75 nga anibersaryo sa rebolusyon sa China, iasding ang Marxismo-Leninismo-Maoismo

philippinerevolution.nu/statements/sa-pagdumdum-sa-ika-75-nga-anibersaryo-sa-rebolusyon-sa-china-iasding-ang-marxismo-leninismo-maoismo

[People's Struggles](#), [People's War](#)
[Communist Party of the Philippines](#)

October 10, 2024

[Pilipino](#)[English](#)[Spanish](#)[Chinese](#)

Nakighiusa ang Partido Komunista ng Pilipinas (PKP) sa hut-ong mamumuo ug katawhan sa China, ingonman sa internasyunal nga proletaryado ug tanang dinaugdaug ug gipahimuslang katawhan sa tibuok kalibutan, sa pagdumdum sa ika-75 nga anibersaryo sa pagtukod sa People's Republic of China. Ang demokratikong gubyerno sa katawhan sa China natukod human sa kadaugan sa demokratikong rebolusyon sa katawhan niadtong Oktubre 1, 1949 nga gipangulohan sa Partido Komunista sa China ug ni Tsirman Mao Zedong.

Bisan og misimang ang kasamtangang liderato sa China gikan sa rebolusyonaryong kawsa ug misubay sa kapitalistang dalan sukad 1978, nagpabiling husto ang mga leksyon sa demokratikong rebolusyon sa katawhan (1921-1949) ug sosyalistang rebolusyon (1949-1976). Kinahanglan kining magsilbing giya ug inspirasyon alang sa proletaryado ug katawhan sa tibuok kalibutan aron makigbisog batok sa imperyalismo, pasismo ug tanang reaksyon.

Sa atong pagsaulog sa ika-75 nga anibersaryo sa kadaugan sa rebolusyon sa China, subli natong gipalig-on ang kahusto sa Marxismo-Leninismo-Maoismo ug ang kamahinungdanon nga gamiton kini isip teoretikal ug ideolohikal nga giya sa praktika sa rebolusyonaryong kalihukan sa katawhan Pilipino, sa ilang paglunsad og nasudnon demokratikong rebolusyon batok sa imperyalismo, pyudalismo ug burukrata-kapitalismo.

Hingpit nga napamatud-an sa kadaugan niadtong 1949 sa demokratikong rebolusyon sa katawhan sa China ang pulitikanhon ug katilingbanong gahum sa mga dinaugdaug ug pinahimuslang masa sa mga mamumuo ug mag-uuma nga nagkahiusang molihok ilalum sa liderato sa rebolusyonaryong proletaryado nga gigiyahan sa Marxismo-Leninismo-Maoismo. Pinaagi sa armadong rebolusyon, ilang gipalagpot ang mga gamhanang imperyalista ug ang ilang mga itoy nga nagharing hut-ong sama sa dagkung burgesya-kumprador, dagkung agalong yutaan ug burukratika-kapitalistang mikawkaw sa bahandi sa China ug naghakop og dakung bahandi pinaagi sa pagpahimulos sa mga mamumuo ug mag-uuma.

Tin-aw nga gipamatud-an sa maong kadaugan ang kamakatarunganon ug kamahinungdanon sa paglunsad og malungtarong gubat sa katawhan sa usa ka semikolonyal ug semipyudal nga nasud. Sulod sa halos tulo ka dekada ug sa lain-laing yugto sa rebolusyonaryong gubat, naglunsad ang mga rebolusyonaryong pwersa sa China og gerilyang pakiggubat, nakatigom og kusog ug nalabwan ang militar ug ekonomikanhong bentahe sa kaaway. Sukad niadto hangtod karon, ang mga leksyon gikan sa malungtarong gubat sa katawhan sa China nagsilbing inspirasyon ug giya alang sa hut-ong mamumuo ug katawhan sa paglunsad og mga rebolusyonaryong pakigbisog sa semikolonyal ug semipyudal nga mga nasud sa tibuok kalibutan.

Gitapos sa kadaugan sa rebolusyon sa China ang kapin duha ka siglong pag-antus sa katawhang Chinese gikan sa atrasadong ekonomiya ug pagpangdaugdaug ilalum sa reaksyunaryong nagharing hut-ong ug sa ilang langyawng amo. Naghatag kini og dalan para matukod ang demokratikong estado sa katawhan. Ang mga kongreso, kumperensya ug konseho sa katawhan nga nagrepresentar sa lapad nga demokratikong mga sektor sa katilingbang Chinese mibarog isip demokratikong gubyerno sa katawhan, uban ang proletaryadong liderato isip sentro niini.

Ang demokratikong rebolusyon sa katawhan ug sosyalistang rebolusyon sa China usa sa labing mahinungdanong yugto sa kasaysayan sa proletaryadong rebolusyon sama sa Komuna sa Paris niadtong 1871 ug Rebolusyon sa Russia niadtong Oktubre 1917. Sa kadaugan sa katawhang Chinese, natukod ang usa ka dakung sosyalistang kampo uban ang Unyong Sobyet—nga naglangkob sa 1/4 sa kalibutan, ug nagsilbing iwag nga naghatag og kahayag sa rebolusyonaryong kaugmaon.

Sa pagdaog sa ilang rebolusyon batok sa imperyalismo ug pyudalismo, gimugna sa katawhang Chinese ang mga kundisyon para sa dili matupngan nga pag-uswag sa ekonomiya, katilingban ug kultura. Sulod lamang sa upat ka tuig (1949-1953), ilang

nakumpleto ang rebolusyonaryong reporma sa yuta nga nagpalingkawas sa gatusan ka milyong mag-uuma gikan sa pyudal nga pagpangulipon ug gihimo silang agalon sa kaugalingong yuta. Gipahamtang sa gubyerno sa katawhan ang kontrol sa estado sa mga nag-unang bahin sa ekonomiya.

Sukad 1953, gisubay sa China ang dalan sa sosyalistang rebolusyon ug konstruksyon aron mahimong usa ka modernong industriyal ang ekonomiya niini, kung asa ang bug-at nga industriya ang nag-una sandigan, agrikultura ang pundasyon ug gaan nga industriya ang tulay. Sa paghawid sa gahum sa pulitika ug ekonomiya, miasdang ang milyun-milyon Chinese ug giusab sa pisikal, katilingbanon ug ekonomikanhong dagway sa China. Nagtukod kini og mga pabrika sa puthaw ug uban pang mga bataan ug estratehikong industriya aron maghimo og mga makina ug uban pang mga produkto. Gisiguro niini nga ang katawhang Chinese adunay igong pagkaon, sinina ug uban pang mga batakang panginahanglan. Ang edukasyon, pag-atiman sa panglawas ug uban pang mga serbisyo publiko libreng gihatag sa mga mamumuo ug katawhan aron mapataas ang ilang ang-ang sa kinabuhi.

Sa pag-uswag sa sosyalistang rebolusyon sa China, miugat ang mga modernong rebisyunista sulod sa partido komunista ug sa mga nag-unang organo niini. Ang mga modernong rebisyunista mao ang mga ahente sa burgesya nga sistematikong nagatuis sa mga batakang prinsipyo sa Marxismo-Leninismo ug nagpakaylap og mga ideya ug palisiya nga nagtinguhang ilogon ang demokratikong gahum gikan sa rebolusyonaryong masa ug ibutang ang pulitikanhong gahum sa kamot sa mga burukrata ug manedyer.

Human makutlo ang leksyon gikan sa kritikal nga pagtuon sa ekonomiya sa Unyong Sobyet, kung asa nakitang mitumaw ang modernong rebisyunismo ug ang paghibalik sa kapitalistang dalan human sa 1956, gibutyag ni Tsirman Mao ang “capitalist roaders” o kadtong mga tigpahibalik sa kapitalismo, nga anaa sa liderato sa Partido Komunista sa China. Nanawagan siya sa katawhan sa China nga panalipdan ang sosyalistang kawsa ug batukan ang mga modernong rebisyunista.

Sa kapin napulo ka tuig gikan 1966 hangtud 1977, malampusong napatuman sa minilyong mga mamumuo ug katawhan sa China ang Batugang Proletaryong Rebolusyon sa Kultura ilalum sa liderato sa rebolusyonaryong proletaryado. Dala nila ang linya nga “huptan ang panagbangi sa hut-ong, palambuon ang produksyon,” nga naghatag duut sa panginahanglang batukan ang modernong rebisyunismo isip yawe sa pagtukod sa sosyalismo.

Gihikyad ni Tsirman Mao ang modernong teorya sa nagapadayong rebolusyon ilalum sa diktadurya sa proletaryado aron batukan ang modernong rebisyunismo, pugngan ang kapitalistang paghibalik ug iasdang ang sosyalistang rebolusyon. Pinaagi niini nga teorya, iyang gipalambo ang Marxismo-Leninismo ngadto sa mas taas nga ang-ang aron giyahan ang proletaryado sa tibuok makasaysayanong panahon sa sosyalistang rebolusyon.

Gipamatud-an ang teorya ni Mao sa pag-ilog sa mga modernong rebisyunista sa pulitikanhong gahum gikan sa proletaryado pinaagi sa usa ka bangis nga kontra-rebolusyon niadtong 1976. Gibungkag sa mga modernong rebisyunistang lider ang mga komuna ug kooperatiba aron bahin-bahinon ang masang mag-uuma ug pasagdan silang mag-iya-iya. Gibungkag usab ang mga komite sa mga mamumuo. Giilog sa mga burukrata ug manedyer ang gahum gikan sa mga mamumuo ug katawhan, lakip ang katungod nga manangtang og trabahante sa ngalan sa ganansya. Pausa-usa nga gikuha ang garantiya sa katilingban. Kini ug daghan pang palisiya timaan sa pagpaling sa China ngadto sa kapitalistang dalan. Mitumaw ang usa ka estado sa monopolyong burgesya gikan sa mga burukrata nga pribadong giangkong ang mga namugna sa sosyalistang rebolusyon, samtang gatusan ka milyong mamumuo ug mag-uuma ang nag-ilaid sa kalisud.

Sama sa gidahum ni Mao kung masakmit sa modernong rebisyunista ang gahum, nahimo na karong usa ka sosyal-imperyalistang nasud ang China—sosyalista lamang sa pulong, apan imperyalista sa buhat. Sa paningkamot nga panalipdan ug protektahan ang interes sa estado sa monopolyong burgesya ug palapdon ang pribadong kapital, gipailalum niini ang gatusan ka milyong mamumuo ug mag-uuma sa nagkagrabeng porma sa pagpahimulos aron mapuga ang pinakadakung sobrang bili. Sa samang higayon, gipatuman sa China ang pag-eksport og dagkung kapital (mga pautang ug pamuhunan) aron palapdon ang tinubdan niini sa hilawng materyales, langkub sa impluwensya, natad sa pamuhunan ug kontroladong merkado. Gikan pagkarebolusyonaryong iwag, girepresentahan niini karon ang kangitngit sa kalibutanong kapitalistang sistema, sa paglunang niini sa kapitalistang krisis sa sobrang produksyon, istagnasyon, kaylap nga walay trabaho, malukpanong kalisud ug kawalay paglaum sa minilyong katawhan.

Pinaagi ni Marxismo-Leninismo-Maoismo, gibutyag ug mibatukan sa mga mamumuo ug mag-uuma sa China, ingonman usab sa intellectuals, ang modernong rebisyunistang traydor nga padayon pa gihapong nagpasalipud sa Pulang bandila sa Partido Komunista. Aron iasdang ang tinguha sa katawhan, ilang gisagubang ang pinakagrabeng porma sa pulitikanhong pagpanumpo—malukpanong pagpaniktik, pagpamig-ot, pagpangaresto, tortyur ug kamatayon. Bisan pa man, sama sa ilang gipakita kaniadto, siguradong magmadaugon gihapon ang rebolusyonaryong proletaryado ug katawhan sa China.

Samtang atong ginahandum ang ika-75 ka tuig sa kadaugan sa rebolusyon sa China, mikutlo og inspirasyon ang Partido Komunista ng Pilipinas ug katawhang Pilipino sa mga kadaugan sa katawhang Chinese sa malisud nga pakigbisog aron suklan ug pahagbaon ang imperyalismo, pyudalismo ug burukrata-kapitalismo. Sama sa pagbarog sa katawhang Chinese niadtong 1949, siguradong mobarog usab katawhang Pilipino aron tapuson ang bangis ug brutal nga kaaway sa nasudhong kagawasan, demokrasya ug sosyalismo.